

Medborgare/Hobbysökare
Anders Johansson/Fjärås

Remissvar/Synpunkter till:

Ku2016/01648/KL

Yttrande över Riksantikvarieämbetets (RAÄ) promemoria:

Införande av ansökningsavgifter för metallsökarärenden

Dnr: Ku2016/01648/KL

<http://www.regeringen.se/contentassets/39d61b5128b4483590c14850475fa8b9/promemoria.inf.ansknavgift.metallskar..pdf>

Sammanfattning.

Medborgare/Hobbysökare Anders Johansson avstyrker Riksantikvarieämbetets förslag om införande av ansökningsavgifter för metallsökarärenden.

Staten med myndigheter åligger skyldighet enligt lag att tillgodose medborgare att kunna utöva sina hobbies i klass med bärplockning, samt att följa EU-direktiv om varors fria rörlighet inom unionen, såsom metallsökare/detektor (MD), vilket en avgiftsbeläggning otvivelaktigt drastiskt skulle motarbeta.

Problembild.

Det enligt RAÄ avsedda målet med avgiften att minska antalet ansökningar och därtill dagens påstått nyuppkomna överbelastning hos länens handläggare, skapar kontraproduktiva konsekvenser på så vis att hobbysökarna kommer försöka finna fler sätt att dels undkomma kostnader, dels försöka undkomma tidsutdragna byråkratiska/krångliga handläggningar.

Handläggarna kommer alltså belastas på andra vis istället, så länge efterfrågan finns hos det stora antalet hobbysökare kommer också alltid någon form av belastning åläggas ett byråkratiskt och administrativt handläggningssystem, oavsett hur bra eller behövligt det är ur RAÄ:s synvinkel. Avgiften i sig innebär även den en handläggningsbelastning och byråkratisk administration.

Det är inte hobbysökarens eller medborgarens skyldighet att sköta effektivitet och rutiner på en myndighet, har handläggarna för mycket att göra beror detta på i första hand ett anställningstillkortakommande, och i andra hand på ineffektiva rutiner/lagar, förmodligen både och.

I tredje hand beror underförstått allt handläggningsproblem på själva Kulturmiljölagen KML och tillhörande Verkställighetsföreskrifter, i samtliga övriga Nordiska länder fungerar MD-hobbyn utmärkt, trots inget handläggningstvång alls. Problemet är således inte själva handläggningsproblemet, utan på lagen KML som tvingar medborgarna att söka tillstånd för MD-bruk.

Att påtvinga ytterligare en avgiftsadministrativ handläggningsrutin på en redan dåligt fungerande lag KML, torde på sikt resultera i enbart fler problem och därtill nya utredningar och kostnader för Staten.

Konsekvenser.

Exempel på vad en hobbysökare kan företa sig vid en avgiftsansökan är att i förväg innan själva den formella ansökan ringa och/eller mejla handläggaren för att fråga sig fram efter vilka områden som är troliga att få tillstånd på, ett slags "förhandsbesked", det kommer således uppstå en ökad "vid-sidan-av-handläggning", detta eftersom en avgift (på 700 kr) kommer tas ut oavsett tillstånd ges eller inte.

Om ett preliminärt positivt förhandsbesked resulterar i ett avslag riskerar vidare handläggnings-dispyter och eventuellt överklaganden.

Dessutom kan uppstå situationen när ett slumpmässigt nytt fornfynd görs av hobbysökaren i fält på ett nyerhållet tillståndsområde, att som sedvanligt av länsstyrelsen då är att dra in tillståndet, varpå avgiften på 700 kr blir en för hobbysökaren ofrivillig utgift.

Hobbysökaren kan vidare försöka utöka och maximera sina tillstånds-sökta områden, detta för att få mest valuta för pengarna/avgiften, vilket i sin tur kan komma orsaka en större risk till att ansökan avslås och därpå blir föremål för överklaganden som även dessa innebär ett administrativt handläggningsarbete.

Vidare olika slags situationer, utöver explocket ovan, skapar alltså ett ökat handläggningsbehov, oavsett om antalet ansökningar i sig minskar tillfälligt på grund av den eventuellt nya avgiften, så kommer på sikt den stora och växande MD-hobbyn att orsaka en växande administrativ handläggningsbelastning.

Om avgiften genomförs och blir lag kommer sannolikt en stor andel hobbysökare utöva sin hobby utan en tillståndsansökan, och av Staten därtill indirekt bli påtvingade lagbrytare.

Ett eventuellt bötesbelopp någon enstaka gång kan komma anses som något värt för friheten att likt bärplockare kunna bege sig ut i fält när och var helst inspiration infaller.

Sannolikheten att lagföras torde vara extremt låg, de polisiära resurserna är minimala med prioritering åt grövre brott, dessutom ger ett besök på Fornsök besked om var det är fornminnesfritt.

RAÄ:s myndighetsmandat att skydda och värna fornminnen skulle således motarbetas med detta nya avgiftsförslag, den lilla kontroll och översikt på MD-hobbyn av idag, skulle sannolikt bli avsevärt sämre med en ökad andel MD-utövare som i och med en tillståndsavgift utesluter en tillståndsansökan.

Med en sannolikt ökad andel hobbysökare som agerar tillståndsbrottsslingar, uppstår en ökad mängd slumpmässigt hittade nya fornfynd som inte kommer redovisas myndigheten, eftersom dessa hobbysökare inte har incitament att samtidigt anmäla sig själva för tillståndsbrott.

Hobbyn riskerar, om införd avgift, bli en rikemans-hobby, ekonomiskt svaga grupper i samhället skulle inte ha råd med avgiften, framförallt inte barn/ungdom, invandrartäta förortsboenden, samt socialt utslagna och nyanlända, den avgiftsbelagda hobbyn skulle öka klasskillnaderna och påtvinga landets medborgare en ekonomisk diskriminering.

Sverige kommer - ånyo - bannas av EU för brott mot direktivet om Fri rörlighet för varor. En ansökningsavgift som aktivt ekonomiskt förhindrar hobbysökare att utöva hobbyn och därtill själva varan metalldetektor, är ett otvivelaktigt handelshinder.

http://europa.eu/rapid/press-release_IP-10-1223_sv.htm

Lösning.

Avskaffa tillståndstvånget för MD, kopiera MD-lagen i övriga Nordiska länder.

Lagen KML 2 Kap, Fornminnen, Metallsökare:

Radera Paragrafer 18, 19, 20.

.....
Anders Johansson/Hobbysökare/Fjärås